

Malý velký muž (Pacifik)

- Em* *C* *D* *Em*
1. Dokud tráva bude růst, řeky potečou a stoupat bude dým, léta utečou a kam jen padne stín, země tvá bude tvou.
Am *G* *H* *Em*
Dokud noci střídá den, vítr bude vát a mraky poplujou, slunce bude plát a tak jak léta jdou, země tvá bude tvou.
- G* *Em*
R Jen malý velký muž, tolik dobře věděl, co je ostřej nůž,
C *D*
smutek prázdných sedel, malý velký muž čekal svý znamení.
G *Em*
Jen malý velký muž žehnal ohni sílu, z rudých kamenů
C *D* *Em*
vítal dýmku míru, přesto pohřbil sen, velký sen u Wounded Knee.
2. Dokud tráva bude růst, ruce špinavý až v pláni vztyčí kříž, řeky zastaví se, plakat neslyšíš, slunce zář krvavou.
Dokud noci střídá den, slova neplatí a co je vlastně jen ono prokletí, co padlo na tvou zem, na tvou zem ztracenou.
- R Jen malý velký muž...
3. Dokud tráva bude růst, rány nezhojí a neopláchne déšť, řeky nespojí se v jeden silný proud, silný proud nadějí.
Dokud noci střídá den, srdce zlomená a jejich dávný sen, skalní ozvěna už nevrátí tvou zem, silný proud nadějí.
- R Jen malý velký muž...

Sedm dostavníků (Waldemar Matuška)

- Am* *G* *Am* *G*
1. Plání se blíží sedm dostavníků, stačí jen mávnout a jeden zastaví,
F *G* *Am* *F* *G* *Am*
sveze mě dál za pár dobrých slov a díků, ten kočí co má modrý oči laskavý.
G *Am* *G* *Am*
R Hyja hyja hou, dlouhá bude cesta, dlouhá jako píseň, co mě napadá.
G *Am* *F* *G* *Am*
Hyja hyja hou, sám když večer stojím, sám proti slunci, který právě zapadá.
2. Víím, že se hvězdy dneska nerozsvítí, neklidní ptáci maj hlasy hádavý,
vyprahlá tráva už velký deště cítí, ty deště co i moje stopy zaplaví.
- R Hyja hyja hou...

Růže z Texasu (Waldemar Matuška)

- C C7 F C Am D7 G7*
1. Jedu vám takhle stezkou dát koním k řece pít, v tom potkám holku hezkou, až jsem vám z koně slít,
C C7 F C A7 Dm G7 C
má kytku žlutých květů, snad růží, co já vím, znám plno hezkých ženskejch, ale tahle hraje prim.
- C7 F C Am D7 G7*
R Kdo si kazíš smysl pro krásu ať s tou anebo s tou, dej si říct, že kromě Texasu tyhle růže nerostou.
C C7 F C A7 Dm G7 C
Ať máš kolářák nízko u pasu, ať jsi třeba zloděj stád, tyhle žlutý růže z Texasu budeš pořád mít už rád.
2. Řekla, že tu žije v ranči jen sama s tátou svým a hrozně ráda tančí a teď zrovna nemá s kým,
tak já se klidně nabíd, že půjdu s ní a rád a že se dám i zabít jen když si to bude přát.
- R Kdo si kazíš smysl...
3. Hned si dala se mnou rande a přišla přesně v půl, dole teklo Rio Grande, po něm měsíc plul,
když si to tak v hlavě srovnám, co víc jsem si moh přát, ona byla milá štíhlá rovná, no zkrátka akorát.
- R Kdo si kazíš smysl...
4. Od těch dob svý stádo koní sem vodím k řece pít a žiju jenom pro ni a chtěl bych si jí vzít,
a když večer banjo ladím a zpívám si tu svou, tak pořád v duchu hledím tu růži voňavou.
- R Kdo si kazíš smysl...

Rosa na kolejích (Wabi Daněk)

- D G6 Gis6 A6 D G6 Gis6 A6 D*
1. Tak jako jazyk stále n a r á ž í na vylomený zub, tak se vrátím k svému n á d r a ž í, abych šel zas dál.
G6 A6 Hm Ddim G6 Gis6 A6 D
Přede mnou stíny se plouží a nad krajinou krouží podivnej p t á k , p t á k nebo mrak.
- G6 A6 D*
R Tak do toho šlápní, ať vidíš kousek světa,
G6 A6 D
vzít do dlaně dálku zase jednou zkus.
G6 A6 D
Telegrafní dráty hrajou ti už léta
G6 Gis6 A6 Gis6 G6 D
to nekonečně dlouhý monotónní blues.
G6 Gis6 A6 Gis6 G6 D
Je ráno, je ráno! Nohama stíráš rosu na kolejích.
2. Pajda dobře hlídá pocestný, co se nocí toulaj, co si radši počkaj, až se stmí a pak šlapou dál.
Po kolejích táhnou bosí a na špagátku nosí celej svůj dům, deku a rum.
- R Tak do toho...

Hlídač krav (Jarek Nohavica)

C *F G C*
Pam pam pam padadadam...

1. Když jsem byla malý, říkali mi naši: Dobře se uč a jez chytrou kaši,
F *G* *C*
až jednou vyrostěš budeš doktorem práv. Takový doktor si sedí pěkně v suchu,
F *G* *C*
bere velký peníze a škrábe se v uchu. Já jim na to řek: Chci být hlídačem krav.
- R Já chci mít čapku s bambulí nahoře, jíst kaštiny, mýt se v lavoře,
F *G* *C* *F G C*
od rána po celý den, zpívat si jen, zpívat si pam pam pam padadadam...
2. K vánocům mi kupovali hromady knih, co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet jsem z nich,
nikde jsem nedozvěděl, jak se hlídají krávy. Ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,
každý na mě hleděl jako na pytel blech, každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.
- R Já chci mít...
3. Dnes už jsem starší a vím co vím, mnohé věci nemůžu a mnohé smím,
a když je mi smutno, lehnu si do mokré trávy. S nohama křížem a rukama za hlavou
koukám na oblohu, na oblohu modravou, kde se mezi mraky honí moje strakatý krávy.
- R Já chci mít...

Pony Express (KTO)

G *D7* *G*
Tydli klap, tydli klap, tydli klap zní rovinou.

- G* *D7* *G*
1. Když do pustin chceš dopis psát, Pony Express musíš znát,
D7 *G* *G7*
plný stáje koňů zlých a tři sta jezdců poštovních.
- C* *G* *C* *G*
R Každý ten jezdec musí být v sedle doma, s koněm dojet, projet, i když hoří Arizona,
C *G*
sám si musí hledat cestu svou, jipi jou!
Tydli klap...
- R Každý ten jezdec...
2. Winchestrovku nesmí mít, je moc těžká k sedlu vzít,
dopisy má místo ní, rychlojezdec poštovní.
- R Každý ten jezdec...
- R Každý ten jezdec... ..tydli klap zní rovinou, jipi jou.

4 bytelný kola

- C Am F G C Am F G*
1. Čtyři bytelný kola má náš proklatej vůz, tak ještě pár dlouhých mil
F G F G C F G C F C C7
zbývá nám tam je cíl a tak zpívej o Santa Cruz.
F C G C
Polykej whisky a zvířenej prach nesmí nás porazit strach,
F C G C
až přejedem támhleten pískovej plát pak nemusíš se už rudochů bát.
2. Jen tři bytelný kola...
3. Jen dvě bytelný kola...
4. Jedno bytelný kolo...
5. Už ani jediný kolo...

C Am C Am C Am

Rozhovory: Georgi už jsem celá roztřesená zastav! Zalez zpátky do vozu ženo a mlč!

Tatínku, tatínku už mám plný nočníček! Probůh synku to není nočníček, to je soudek s prachem!

Synu vždyť jedeme jak s hnojem! Jó koho jsem si naložil, toho vezu!

Georgi zastav já se strašně bojím indiánů! Zatáhni za sebou plachtu ženo a mlč!

Indiáni!

Zvláštní znamení touha (Wabi Ryvola)

- Am Dm E7 Am*
1. Zase vidím za soumraku na pozadí šedejch mraků mlčenlivej zástup kamarádů,
Dm G C
siluety hor a stromů, starejch opuštěnejch lomů blíží se s duněním vodopádů.
A7 Dm G C
Táhnou krajinou strží a tůni, muži z Shakespearových sonetů,
Am Dm6 Adim E7 Am
postavy divných tvarů a vůni, přízraky červenejch baretů.
- C Em Am E7*
R Zvláštní znamení touha, loukám prostřenej stůl,
F Dm A
dálka ruku ti podá, chleba a sůl,
C Em Am E7
zvláštní znamení touha, v nohách tisíce mil,
F D A
obzor kdo v očích nemá, nic nepochopil.
2. Do šedivých dnů a roků duní rytmus těžkých kroků, vichřice a snůh je doprovází,
maskovaný kombinézy po všech armádách, co lezly úbočíma našich hor a strání.
Táhnou krajinou podivný stíny, muži z Shakespearových sonetů,
za nehtama smutek rodný hlíny, přízraky červenejch baretů.

F Dm A

- R Zvláštní znamení touha... ... obzor kdo v očích nemá, nic nepochopil.